

משנה מועד קטן פרק ב

Mishnah Moed Katan, chapter 2

(1) If a person had [already] turned his olives [for softening, before pressing or milling] when mourning [for the death of a parent, wife, child, brother, or sister] came about or some hindrance befell him, or workmen disappointed him [by not showing up for work before the Festival], he may [during *Hol Hamoed*] put them under the beam [of the oil-press] for the first time [because after the turning of the

א מי שהפך את זיתו וארעו אבל או אנס, או שהטעוהו פועלים, טוען קורה ראשונה ומניקה לאחר המועד. דברי רבי יהודה. רבי יוסי אומר: זולף וגומר וגף כדרכו: ב וכן מי שהיה יינו בתוך הבור וארעו אבל או אנס, או שהטעוהו (פועלים), זולף וגומר וגף כדרכו. דברי רבי יוסי. רבי יהודה אומר עושה לו למודים, בשביל שלא יחמיץ: ג מכניס אדם פרותיו מפני הגנבים ושולה פשתנו מן המשרה בשביל שלא תאבד,

olives, if he does not press them they will ruin], and leave it [thus] until after the Festival [and after the Festival he presses them a second time]; the opinion of Rabbi Yehudah. Rabbi Yose says: He may pour [the olives into the press] and complete the process [of a second or third pressing, etc.] and seal [the jars] in his usual way [during *Hol Hamoed*].

(2) Likewise, if a person had his wine [already] in the cistern [i.e., after the grapes were pressed, they flowed into a gathering pit] when mourning befell him, or [some other] hindrance, or workmen disappointed him, he may draw off [the wine], complete the process, and seal [the casks] in his usual way; the opinion of Rabbi Yose. Rabbi Yehudah says: He [merely] covers [the cistern] with shingles to prevent it from turning sour.

(3) A person may bring his fruits indoors, out of fear of thieves, and pull his flax out of retting, to prevent it from spoiling [by soaking too long], provided he does

רבנו עובדיה מברטנורא

א מי שהפך. דרך בני אדם שמהפכין הזיתים בתוך המטען שהם צבורין בו כשרוצים להכניסן לבית הבר ואי לא מסיק להו לבד לטחון לאחר שהפכין פסדי: וארעו אבל. שאסור במלאכה: או שהטעוהו פועלים. שלא באו למלאכתו והגיע המועד: טוען. של הזיתים קורה של בית הבר פעם ראשון ומכביד כדי שיובו קצת ולא יפסידו אבל לא בפעם שניה משום דתו לא פסדי. ומחכא שמעינן דדברים המותרים במועד אסור לאבל לעשותם בידו בימי אבלו מדקתני וארעו אבל ומחמת האבל עכב עד המועד טוען קורה ראשונה במועד אבל בימי אבלו היה אסור לטעון בידו אפילו קורה ראשונה. אבל אחרים טוענים לו: זולף. שופך הזיתים ע"ג בית הבר. וכל מידי דשפיך קרוי זילוף: וגומר. סחיטתם ועצורם בבית הבר: וגף. סותם פי החבית. והלכה כרבי יוסי: ב בתוך הבור. חפירה שתחת הגת מסויידת בסיד לקבל היין: למודים. נטרים של עץ כלומר מכסה אותן שם בנטרים שלא יחמיץ ולא ישלחו מן הבור. והלכה כר' יוסי: ג ושולה פשתנו. כל מה שמעלה מן המים קרוי שולה:

not purposely delay the work until the Festival [i.e., *Hol Hamoed*]; and all those who have deliberately delayed their work until the Festival [i.e., *Hol Hamoed*] shall have it destroyed [i.e., they must be deprived of any advantage gained, the court declares the object unowned].

(4) Houses, slaves, and cattle may not be bought, except for the needs of the Festival, or the need of a seller who does not have [enough] to eat. A

person may not remove [vessels or produce] from one house to another [distant from it, because of the trouble this entails], but one may remove them [from one house to another] within the same courtyard [since it is not done within public view]. Wares [not needed for the Festival] may not be brought from the house of the craftsman. If one is anxious about the things [fearing they may be stolen, or, that he may be charged twice], he may remove them to another courtyard [close by, to ensure their safety].

(5) Figs, while drying, may be covered with straw [during *Hol Hamoed*, to protect them from rain]. Rabbi Yehudah says: They may even be piled up [in heaps, thereby protecting the bottom layers]. Sellers of fruit, clothing, and [other] wares may sell privately for the requirements of the Festival. Trappers, groat-pounders [i.e., makers of cereal], and bean-grinders may ply their trade privately for the requirements of the Festival. Rabbi Yose says: They have imposed a stringency

רבנו עובדיה מברטנורא

אם כווננו מלאכתן במועדן יאבדו. ב"ד מאבדים אותו ממון ועושים אותו הפקר: **ד אלא לצורך המועד.** שהקונה צריך להם במועד. בתים לישב בהם. עבדים לשמשו. בהמה לשחיטה: **או לצורך המועד.** שצריך למעות להוציאן לצורך יום טוב: **אין מפנים.** כלים או תבואה מבית לבית אחר רחוק ממנו מפני הטורח: **אבל מפנה לחצרו.** לבית אחר שבאותו חצר דענעה הוי אבל מבית לבית דרך ר"ה לא: **אין מביאין כלים מבית האומן.** וה"מ כלים שאינן לצורך המועד אבל כלים שחן לצורך המועד כגון כרים וכסתות וכוסות וקיתניות שרי: **ואם חושש להם.** שמא יגנבו מבית האומן או אם צריך האומן לשכרן ואין בעל הכלי מאמינו כי ירא שמא ישאל ממנו שכר פעולתו פעם שניה: **ה מחפין את הקציעות.** תאנים שטוחין בשדה ליבשן מחפין מכסין אותן בקש מפני הגשמים: **אף מעביין.** שנותנין אותן זו ע"ג זו. ועושיין אותן כרי שיהיו העליונות מגינות על התחתונות:

upon themselves [and do not engage in these activities, not even in private; the law is not in accordance with Rabbi Yose].

רבנו עובדיה מברטנורא

הדשושות. שדשים וכותשים חטים לדייסא: הגרוסות. שעושים גריסין של פול: הם. האומנין החמירו על עצמן. ואין עושין אפי' בצנעה ואין הלכה כרבי יוסי:

eMishnah.com